

รายงานการศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ประชุม/สัมมนา ปฏิบัติการวิจัยและการปฏิบัติงาน
ในองค์กรระหว่างประเทศ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

- ๑.๑ ชื่อ/นามสกุล(นาย/นาง/นางสาว) อิสมารีญ่า ชาครน
อายุ _๓๙_ ปี การศึกษา ปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน _____
- ๑.๒ ตำแหน่ง_นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ _____
หน้าที่ความรับผิดชอบ (โดยย่อ) _____
- _____
- ๑.๓ ชื่อ/นามสกุล(นาย/นาง/นางสาว) เกศินี ประทุมทอง
อายุ _๓๗_ ปี การศึกษา ปริญญาตรี วิทยาศาสตรบัณฑิต(วนศาสตร์)มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าศาสน์
ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน _____
- ๑.๔ ตำแหน่ง_นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ _____
หน้าที่ความรับผิดชอบ (โดยย่อ) _____
- _____
- ๑.๕ ชื่อเรื่อง/หลักสูตร AFoCO_Regular Training Course on “Lessons Learned from
the National Reforestation Experiences of the Republic of Korea with Focus
on Reforestation and Food Security”
- เพื่อ ศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ประชุม/สัมมนา
 ปฏิบัติงานวิจัย ไปปฏิบัติงานในองค์กรระหว่างประเทศ
ประเทศที่ไป ___ สหภาพเมียนمار ___
- แหล่งผู้ให้ทุน Asian Forest Cooperation Organization (AFoCO)
งบประมาณ _____
- ระหว่างวันที่ ___.๑๔-๒๒__ ถุภมาพันธ์ ๒๕๖๒
- รวมระยะเวลาการรับทุน ___.๕__ วัน
- ภายใต้โครงการ _____
- ของหน่วยงาน AFoCO_RETC
- คุณวุฒิ/วุฒิบัตรที่ได้รับ Certificate of Completion AFoCO Regular Training Course on
“Lessons Learned from the National Reforestation Experiences of the Republic of Korea with
Focus on Reforestation and Food Security”

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ประชุม/สัมมนา ปฏิบัติงานวิจัย และไปปฏิบัติงาน ในองค์กรระหว่างประเทศ (โปรดให้ข้อมูลในเชิงวิชาการที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ หากมีรายงานแยกต่างหาก กรุณาแนบ File ซึ่งมีขนาดไม่เกิน ๒ Mb ส่งไปด้วย)

๒.๑ วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อถ่ายทอดแนวทางเกี่ยวกับนโยบายและการบริหารจัดการในการปลูกป่าของเกาหลี โดยมุ่งเน้นการปลูกป่าและปัญหาความมั่นคงด้านอาหาร

(๒) เพื่อหารือเกี่ยวกับการปลูกป่าในอนาคตสำหรับประเทศไทยในเชิงเพื่อพัฒนารูปแบบการปลูกป่าของแต่ละประเทศ

๒.๒ เนื้อหา (สรุปโดยย่อประมาณ ๒-๕ หน้ากระดาษ A4) พื้นที่ป่าไม้กำลังลดลงอย่างต่อเนื่องและคุกคามวิถีชีวิตของประชาชน แม้จะมีความพยายามอย่างมากในการฟื้นฟูป่า ตามความร่วมมือระดับโลกในการฟื้นฟูป่าและภูมิทัศน์ (CPFLR) มากราว ๒ พันล้าน hectare ของพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมของโลก โดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงใต้ พื้นที่ป่าไม้ได้ลดลงเหลือประมาณ ๓๒ ล้าน hectare ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงป่าไม้ต่อปีประมาณ -๐.๓๕ %

ปัจจุบันป่าของสาธารณรัฐเกาหลี (ROK) ครอบคลุมพื้นที่ ๖๓% ของพื้นที่ประเทศไทย หลังจากความพยายามในการปลูกป่าครั้งใหญ่ในปี ค.ศ.๑๙๗๐ และปี ค.ศ.๑๙๘๐ การฟื้นฟูป่าอย่างรวดเร็วของ ROK ทำให้เกิดการยอมรับทั่วโลกและให้เป็นแบบจำลองการปลูกป่าตัวอย่างสำหรับประเทศไทยอีกด้วย เนื่องจากการฟื้นฟูป่าในเอเชียเป็นหนึ่งในเป้าหมายสำคัญขององค์กรความร่วมมือป่าไม้แห่งเอเชีย (AFoCO) หลักสูตรการฝึกอบรมนี้ เป็นโอกาสเดียวที่ประเทศไทยสามารถร่วมมือกับประเทศสมาชิกอาเซียนในการช่วยฟื้นฟูพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมของเอเชีย โดยมีเจ้าหน้าที่รัฐระดับเทคนิค และผู้เชี่ยวชาญด้านป่าไม้ที่เกี่ยวข้องกับการปลูกป่าและความมั่นคงด้านอาหาร จาก ๑๐ ประเทศ รวม ๒๔ คน เข้าร่วมฝึกอบรม ซึ่งประกอบไปด้วยกิจกรรมต่างๆ อาทิ ภาคบรรยาย การศึกษาดูงาน การแลกเปลี่ยนความรู้และข้อคิดเห็น การนำเสนอผลงาน (country report) และการนำเสนอแผนปฏิบัติการ (Action Plan) โดยทาง AFoCO ได้เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ และประสบการณ์ ทั้งในด้านวิชาการ การฟื้นฟูป่าไม้ของประเทศไทย นโยบายและการจัดการป่าไม้ของการปลูกป่า ป่าไม้ที่ยั่งยืนและความมั่นคงด้านอาหาร เทคโนโลยีการปลูกป่าและการปฏิบัติ การปลูกป่าและการมีส่วนร่วมของชุมชน โครงการปลูกป่าและความมั่นคงด้านอาหาร ทำให้ผู้เข้ารับฝึกอบรมได้ศึกษาและเรียนรู้ต้นแบบการปลูกป่า การใช้เทคโนโลยีในการปลูกป่า โครงการฟื้นฟูป่าและความมั่นคงด้านอาหาร การมีส่วนร่วมของชุมชนในการปลูกป่าของประเทศไทย โดยมีเนื้อหาโดยสรุปได้ดังนี้

๑. นโยบายและการจัดการป่าไม้ของการปลูกป่า

- บทเรียนศึกษาเรียนรู้ต้นแบบการปลูกป่าของประเทศไทย โดย Prof. Lee Yohan มหาวิทยาลัย Yeungnam ในเบื้องต้นผู้บรรยาย ได้กล่าวว่า ประเทศไทยมีประสบปัญหาจากสิ่งแวดล้อมในปี ค.ศ. ๑๙๕๐-๑๙๕๓ ทำให้พื้นที่ป่าถูกทำลายและลดลงอย่างมาก จึงได้กำหนดนโยบายฟื้นฟูป่าขึ้น เพื่อแก้ปัญหาความต้องการเชื้อเพลิง การทำไม้ที่ผิดกฎหมาย การเผา โดยการขยายพื้นที่ป่า ด้วยความสมัครใจ ความสำเร็จในการปลูกป่า ความรักป่าของ

ชุมชน การเผยแพร่ต้นแบบที่ประสบความสำเร็จ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยมีสถาบันในการตรวจสอบ ทุนทาง สังคม และขยายการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยได้นำต้นแบบการพื้นฟูป่าของชุมชน Saemaul Undong ซึ่งเป็น รูปแบบการพัฒนาชุมชนชนบทเกษตร โดยมีศูนย์หลักการ ๓ ประการ ดังนี้ ความยั่งยืน การพึ่งตนเอง และความ ร่วมมือ โดยมีเป้าหมาย ๓ ประการ ดังนี้ เข้าถึงจิตใจมนุษย์ ปรับปรุงสภาพแวดล้อม และเพิ่มรายได้ ขั้นตอนการ ปฏิบัติ ๓ ข้อ ดังนี้ สร้างโครงสร้างพื้นฐานพื้นฐาน การพัฒนาชนบท และการเผยแพร่กรณีตัวอย่างที่ประสบ ความสำเร็จ

๒. ป้าไม่ที่ยั่งยืนและความมั่นคงด้านอาหาร

- ป้าไม่ที่ยั่งยืนเพื่อความมั่นคงด้านอาหารในประเทศไทย โดย Prof. Chang Jaebong มหาวิทยาลัย Yeungnam ในเบื้องต้นผู้บรรยาย ได้กล่าวว่าประเทศไทยได้ใช้เมเดลชื่อชื่อว่า Saemaul Undong (กระบวนการ ชุมชนใหม่) เริ่มในปี ๑๙๗๐ ในการใช้โปรแกรมปรับปรุงด้านการเกษตรและด้านชนบทที่ทันสมัย เพื่อเพิ่มการผลิต ทางการเกษตรในประเทศไทย โดยการปรับปรุงวิถีชีวิตของคนในชนบท ทำให้เกิดการตื่นตัวของคนในพื้นที่ชนบทผ่าน การปลูกจิตวิญญาณของประชากรในชนบทและปรับปรุงการเกษตรให้ทันสมัยด้วยการลงทุนมหาศาลในโครงสร้าง พื้นฐานชนบทและการเกษตร โดยในปีแรกก็ประสบความสำเร็จในการยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตของคนใน ชนบท ไม่ว่าจะเป็นด้านสิ่งก่อสร้างที่ทันสมัย ถนนหนทางและการคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวกและสวัสดิการ โครงสร้าง พื้นฐานด้านชลประทาน รวมทั้งโครงสร้างพาร์มขนาดเล็กซึ่งเป็นผลมาจากการปฏิรูปที่ดินเมื่อสองทศวรรษก่อน ได้รับการระดมกำลังเพื่อให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารผ่านการพึ่งตนเองด้านอาหาร จนเกิดความทันสมัยของ การเกษตร เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่กว้างขึ้นให้แก่ประเทศ จนในช่วงปี ๑๙๗๐ เกิดความมั่นคงด้านอาหาร การพัฒนาชนบทและการพัฒนาประเทศมีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจน

๓. เทคโนโลยีการปลูกป่าและการปฏิบัติ

- การควบคุมการพังทลายของดินและการจัดการภัยพิบัติ
- การเลือกชนิดต้นไม้มีการผลิตเมล็ดพันธุ์ / การเพาะชำกล้าไม้

โดย Dr. Thaung Naing Oo Director Forest Research Institute Forest Department, Myanmar ในเบื้องต้นผู้บรรยาย ได้กล่าวว่า ภัยธรรมชาติและแผ่นดินถล่มในประเทศไทยมี ภัยจากน้ำท่วมซึ่งเกิดในช่วงเดือน กรกฎาคมและเดือนกันยายน เนื่องจากฝนตกหนักอย่างต่อเนื่องในช่วงมรสุมและพายุ สาเหตุสำคัญของการ พังทลายของดินและการเสื่อมสภาพของดิน เกิดจากความรุนแรงของฝน ไม่มีพืชปกคลุมดิน การบดอัดดินและ อัตราการแทรกซึมต่ำ มนุษย์และปศุสัตว์ การจัดการดินที่ไม่ดี การจัดการพังทลายของดินและการอนุรักษ์ดิน โดยการปลูกพืชแบบขั้นบันได การปลูกพืชเป็นแนวบังลม และการปลูกพืชคลุมดินในป่าเพื่อป้องกันการกัดเซาะ ของน้ำ การคัดเลือกเมล็ดพันธุ์และการผลิตกล้าไม้ในประเทศไทย การผลิตเมล็ดพันธุ์และกล้าไม้เพื่อทำสวนป่า โดยการจัดตั้งสวนผลิตเมล็ดพันธุ์ และสวนเมล็ดพันธุ์กล้าไม้ การเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ การคัดเลือกแม้มี การขยายพันธุ์โดยการตัดราก ฯลฯ

๔. การปลูกป่าและการมีส่วนร่วมของชุมชน

- การจัดการป่าไม้ตามชุมชนและการพัฒนาตามนโยบาย โดย Dr. Ahmad Maryudi มหาวิทยาลัย Gadjah Mada ในเบื้องต้นผู้บรรยาย ได้กล่าวว่า วัตถุประสงค์หลักของการจัดการป่าไม้ คือ เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน และชุมชนท้องถิ่นมีรายได้จากการป่าไม้ ซึ่งลดปัญหาความยากจน และยกระดับความเป็นอยู่ที่ดีของคนในชุมชน ช่วยให้เศรษฐกิจดิจิทัล นอกจากนี้การใช้ประโยชน์จากป่าอย่างยั่งยืนในเชิงนิเวศน์ก็เป็นเป้าหมายการจัดการส่วนกลางโดยชุมชนมีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลรักษาและฟื้นฟูป่าไม้ด้วยคนในชุมชนเอง

พื้นฐานการจัดการป่าชุมชนโดยให้ทุกหน่วยงาน ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการ โดยตั้งกติกาว่า ชุมชนใดเป็นเจ้าของปืนที่ป่าก็ให้เป็นผู้มีสิทธิในการจัดการและตัดสินใจเกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้ ช่วยกันกำหนดกฎและระเบียนว่าใครควรได้รับอนุญาตให้ใช้ทรัพยากรในป่าชุมชนนั้น ๆ ภายใต้เงื่อนไขและระยะเวลาใด เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชนอย่างยั่งยืน

๕. โครงการปลูกป่าและความมั่นคงด้านอาหาร

- โครงการฟื้นฟูป่าแห่งชาติและความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ โดย Dr. Bae Kikang AFoCO ในเบื้องต้นผู้บรรยาย ได้กล่าวว่า บทบาทของป่าไม้ในความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการ มีอยู่ ๔ ด้าน ได้แก่

๑. ความพร้อมของผลิตภัณฑ์และอาหารที่ไม่ใช่ไม้

๒. การเข้าถึงประชาชานทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และกฎหมายเกี่ยวกับอาหาร รวมทั้งรายได้ที่มาจากการป่าไม้ เพื่อนำไปจับจ่ายซื้ออาหารสำหรับครัวเรือน

๓. การใช้ประโยชน์ ความสามารถของเครื่องมือในการเพิ่มคุณภาพของอาหาร เช่น ฟืนสำหรับเชื้อเพลิง หุงต้ม การผลิตน้ำดื่มที่สะอาด

๔. ความมั่นคง เสถียรภาพของความพร้อมใช้ในการใช้งาน รวมถึงการเข้าถึงและการใช้งานโดยไม่เกิดความเสี่ยง

๖. ศึกษาดูงาน สวนไม้สัก ณ Kaw-Li-Ya Reserved Forest

การปลูกฟื้นฟูป่าสีอมโรมด้วยโปรแกรม (MRRP) Myanmar Reforestation and Rehabilitation

Program

ประโยชน์ที่ได้รับ

ต่อต้นเอง ได้รับความรู้เกี่ยวกับการปลูกฟื้นฟูป่าในพื้นที่ป่าสีอมโรม_อورเมะนำกล้าไม้ การควบคุมการพังทลายของดินและภารจัดด้วยภัยพิบัติ การเลือกชนิดต้นไม้การผลิตเมล็ดพันธุ์ ความมั่นคงทางด้านอาหารและโภชนาการ และการมีส่วนร่วมของชุมชนในการปลูกป่า และดูแลรักษาป่าอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังได้เรียนรู้ แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ในเรื่องการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ กับผู้เข้ารับการฝึกอบรมจากประเทศไทย เขตอาเซียน และการนำเสนอแผนปฏิบัติการที่จะนำมาพัฒนาในประเทศไทย อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแต่ตัวของข้าพเจ้าในการพัฒนาความคิด ความรู้ สร้างทัศนคติ และวิสัยทัศน์ เพื่อพัฒนาตนเอง ในการดำเนินงานเพื่อก่อให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้อย่างยั่งยืนของประเทศไทยต่อไปในอนาคต

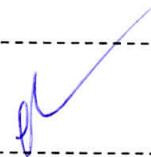
ต่อหน่วยงาน กรมป่าไม้เป็นหน่วยงานหนึ่ง ที่มีภารอิจที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูป่าโดยการ
มีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งจากการฝึกอบรมทำให้ได้รับความรู้ที่สามารถนำต้นแบบการปลูกฟื้นฟูป่าแบบมี
ส่วนร่วมของประเทศเกาหลี มาใช้ประยุกต์ในการบริหารจัดการ การปลูกฟื้นฟูป่า การเพาะชำกล้าไม้ ความมั่นคง
ทางด้านอาหาร และการมีส่วนร่วมของชุมชนได้อย่างมีคุณภาพ อันจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนางานด้าน^{ป่าไม้}ของกรมป่าไม้ในอนาคต

อื่น ๆ (ระบุ) _____

ส่วนที่ ๓ ปัญหา/อุปสรรค _____

ส่วนที่ ๔ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

หากมีโครงการเข่นนี้อีก เห็นควรสนับสนุนให้กิจกรรมและนักวิชาการป่าไม้เข้าร่วมการฝึกอบรมดังกล่าว

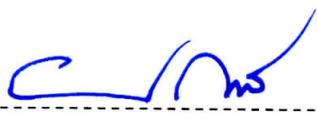
(ลงชื่อ) _____

(นางสาวอิสราวิญญู ศากุณ)
นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ

(ลงชื่อ) _____

(นางเกตตี้ ประทุมทอง)
นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ

ส่วนที่ ๕ ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา (ระดับผู้อำนวยการกอง/คณบดี ขึ้นไป)

(ลงชื่อ) _____

(นายยธรยุ กางกาจ)
ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่า

ตำแหน่ง _____

หมายเหตุ แบบฟอร์มนี้เป็น Electronic File หากเนื้อที่ไม่พอโปรดขยายหรือเพิ่มเติมให้ได้ช้อมูลที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้